

SALHUS MENIGHETSBLAD

NR. 1 - 2021 - 38. ÅRG.

FOR HORDVIK, SALHUS, MJØLKERÅEN OG MORVIK

Møte med Nikodemus

– Det beste jeg vet er ost, sier Nikodemus, som gleder seg til kirken kan fylles igjen. Side 3.

Giverglede i Bergen FK Nord

Side 18

Juleroser til påske?

Side 12-13

Frykt ikkje!

Side 6-7

Menighetens nettsider:
kirken.no/nb-NO/fellesrad/Bergen/menigheter/
 Salhus-menighet
facebook.com/salhusmenighet
E-postadresse:
salhus.menighet.bergen@kirken.no
Tlf Salhus menighet: 55 36 22 40
Bestilling av dåp, vielser og gravferd,
Telefon: 55593210.
Kontortid: tirsdag, onsdag og torsdag
fra kl 9.00 til 13.00.

Kontaktinformasjon:

Sogneprest
 Hanne Zimmermann-Ølberg
 Epost: ho969@kirken.no

Kapellan
 Thor Haavik
 Epost: th656@kirken.no

Vikarprest
 Jan Kåre Jakobsen
 Epost: jj656@kirken.no

Menighetspedagog
 Elise Lindtner Sæle
 Epost: es232@kirken.no

Administrasjonsleder
 Kristi Elin Aadland
 Tlf.: 55 36 22 40
 Epost: ka365@kirken.no

Menighetsrådsleder:
 Per Vidar Halsnes
 Epost: Per-Vidar.Halsnes@bkk.no

Kantor
 Magnar Børnes
 Epost: mb862@kirken.no

Kirketjener
 Joana Vaitke
 Epost: jv694@kirken.no

Diakonarbeider:
 Helen Toppe
 epost: ht263@kirken.no

Ungdomsarbeider
 Christian Dossou Nonvide
 Epost: co744@kirken.no

Bladets adresse:

Salhus menighetskontor - Vikavn, 14, 5107 Salhus
 Felleskonto for bladet: 1602.56.64926 -
 Merk giroen «Menighetsblad»

Opplag: 3500. Kommer ut ca. 5 ganger pr. år.

Redaksjon: Ansvarlig redaktør: Magne Fonn Hafskor
 - mobil 92294877 • Lokalredaktør Helen Toppe
 - epost: ht263@kirken.no
 Annonseansvarlig: Torill Hattebrekke Husebø
 - mobil 99550787/ epost: thh@bkkfiber.no

Design og trykk: MOLVIK GRAFISK AS

Neste utgåve av Salhus Menighetsblad kjem ut
 torsdag 18. mars. Frist for å levere lokalstoff er fredag
 26. februar. Redaksjonen vert avslutta fredag 5. mars

Andakt

Strategiplan for 2021

**Menneskehetens gyldne regel blir fort til «survival of the fittest»,
 og da mister vi både Gud og hverandre av syne.**

AV HANNE ZIMMERMANN-ØLBERG • SOKNEPREST I SALHUS

I året som har gått har vi mennesker virkelig fått vist vår evne til tilpasning. Vi har lært å gå med munnbind, holde avstand, sprite hender og møtes digitalt. Vi har lært oss å feriere hjemme, handle på nett og prioritere liv og helse fremfor fest og moro. En ny hverdag ble til normalen – fleksibilitet, nytenkning og vilje til forandring ble normen alle måtte følge – og vi klarte det! Vi imponerer!

Midt oppe i all denne fabelaktige tilpasningsdyktigheten kan man jo lure på om vi egentlig trenger Gud? Vi klarer oss jo alltid? Så lenge det har vært mennesker på jorden har vi holdt det gående, krise for krise, og stadig kommet sterkere ut av dem. Mennesket er uovervinnelig. Det er ingenting som kan knekke oss. Krig, naturkatastrofer, pandemier – ja, «vi står han av», som de sier i Nord-Norge.

«Vær fruktbare, bli mange, fyll jorden og legg den under dere» står det i Bibelen som noe av det første Gud sa til menneskene han hadde skapt. Vi tok han til de grader på alvor. Menneskeheten er blitt størst og sterkest; alt og alle må vike i vårt kjølvann.

Men midt i alt dette forunderlige sterke menneskelivet så er det INGEN som kan benekte at det også finnes mye svakhet. Veldig mye lidelse er også en del av vår verden. Hvor mange har ikke bukket under for krig, sult, naturkatastrofer og pandemier opp gjennom tidene? Hvor langt har egentlig menneskeheten kommet i anstendighet, vilje til selvoppofrelse og grunnleggende nestekjærlighet? Er vi blitt større og sterkere og bedre på disse områdene?

Gud MÅ hjelpe oss å sette ting i perspektiv. Han som er den egentlige Herren over himmel og jord, og som har innsikt i mysterier mennesker aldri vil komme til bunns i, mister oss aldri av syne. Han har fulgt denne verden, fulgt oss mennesker gjennom alt. Han vet hvem vi er, og hva vi er i stand til. Han vet også hva vi behøver – og hva vi lengter etter. Han vet hva som er til det beste for oss. Han vet når menneskeheten virkelig vokser.

2021 trenger Gud. Vi trenger kirken, felleskapet, bønningen, tilgivelsen, oppreisningen, nåden og frelsen. Akkurat som vi har gjort i årene før, og akkurat like mye som vi vil trenge dem i fremtiden. La oss gjøre Bibelens dobbelte kjærlighetsbud til vår strategiplan for 2021, slik at HELE menneskeheten kan vokse i Guds gode vilje for oss: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Du skal elske din neste som deg selv» (Matt:22.37-39).

Eksklusivt intervju med Nikodemus

Menighetsbladets utsendte reporter har fått et eksklusivt intervju med Nikodemus, en av våre kanskje litt mindre kjente medarbeidere i Salhus kirke.

TEKST OG FOTO: ELISE SÆLE

PÅ JULEFERIE I MELAND: Nikodemus har fått noen få nye venner som han kan være i kohort med.

– Jeg er en liten mus som bor i Salhus kirke. For noen år siden flyttet jeg dit fra Eidfjord sammen med Elise som er menighetspedagog i Salhus. Jeg har mitt eget lille «musehus» i menighetscenteret, forteller Nikodemus.

Når det skjer gøy ting i kirken for barn, sniker han seg av og til inn og blir med. Noen ganger snakker han litt med prestene om det de forteller til barna, og når alle er gått hjem, koser han seg gjerne med smuler etter kirkekaffen.

– Det beste jeg vet er OST, sier han. – Jeg er ellers sosial, og liker meg best der det er mye folk – og helst mange barn. Nå i koronatiden har det vært så stille i kirken. Derfor har jeg dratt på ferie hjem til Elise på Meland.

Nikodemus har opplevd mye den tiden han har hatt koronaferie på Meland. Før jul laget han adventskalender, og da måtte han både male, sage og bore. Det var litt vanskelig, men spennende. Det har ellers blitt

tid til mange kosestunder med en ostebit og en god bok som noen har lest for ham. Det er også blitt laget fire filmer om ham i denne tiden (disse kan du se på menighetens Facebook-side).

Selv om det har vært koselig å være på koronaferie, er det ikke fritt for at

han savner å være i kirken med barna og alle de andre som pleier å være der. Han håper inderlig at han snart kan få flytte tilbake til Salhus kirke. Særlig var det trist å ikke være i kirken på julaften. Bare 50 kunne komme om gangen. Han håper at alle som pleier som pleier å komme dit på julaften vil komme neste år og alle andre år etter det.

På spørsmål om han vil ta koronavaksinen om han får mulighet er svaret: «JA!» Men det er vel tvilsomt om mus blir prioritert. Det viktigste er at menneskene som trenger det får den. Til slutt spør vi om han har noe spesielt å si til dem som leser menighetsbladet. Da sier han:

– Når denne tiden er over: Kom til kirken alle sammen. Der skal vi ha det gøy og fint sammen. Vi skal synge, lære om Gud, be til Gud, leke, og spise masse kake, is og ost. Vi har verdens beste prester og andre kjekke folk som jobber i kirken og de gleder seg også veldig til vi kan være sammen igjen.

PÅ BØLJAN BLÅ: Nikodemus forteller at han har vært på kajakk tur til Herdla sammen med Elise.

50 prosent i Salhus

– Jeg ønsker å forvalte muligheten til å være synlig som kristen og prest på sosiale medier, - tale rundt omkring og å kunne gå inn i dører som åpner seg, sier Thor Haavik.

FARMEN-PRESTEN: – Dette har vært en veldig spesiell og spennende høst for meg, sier Thor Haavik, eller «Farmen-presten» som mange kjenner han som.

AV REDAKSJONEN

– Det å oppleve Farmen og å få dele troen på et så bredt plan har vært veldig stort, sier vår nye prest, som også erkjenner at han har kjent på et ansvar og en lyst til å forvalte «stemmen» han har fått.

Thor Haavik har derfor søkt 50 prosent permisjon fra stillingen i Salhus, i første omgang frem til 1. august. Denne tiden skal han fylle med arbeid på bispedømmekontoret, hvor han er med og utvikler nettmateriell til konfirmanter og ungdom, og reiser rundt med forkynnelse og foredrag.

– Da har jeg muligheten til å være engasjert både lokalt og på et regionalt/nasjonalt plan, sier han, og legger til at han synes det har vært stort å få bli del av en så flott menighet som vår.

– Jeg har allerede kjøpt min første leilighet her. 20. januar flytter jeg til Morvik. Det blir bra!

Jan Kåre Jakobsen blir vikar denne våren

– Eg har så vidt begynt på det andre året som pensjonist, seier Jan Kåre Jakobsen, som var sokneprest i Arna frå 2003 til 2019. No skal han trå til som vikar i Salhus.

AV REDAKSJONEN

Det meste av prestetenesta si hadde han lenger nord; med 15 år i Finnmark og 10 år i Nordland. Når det gjeld Salhus, så har han gjort teneste her fleire gonger tidlegare.

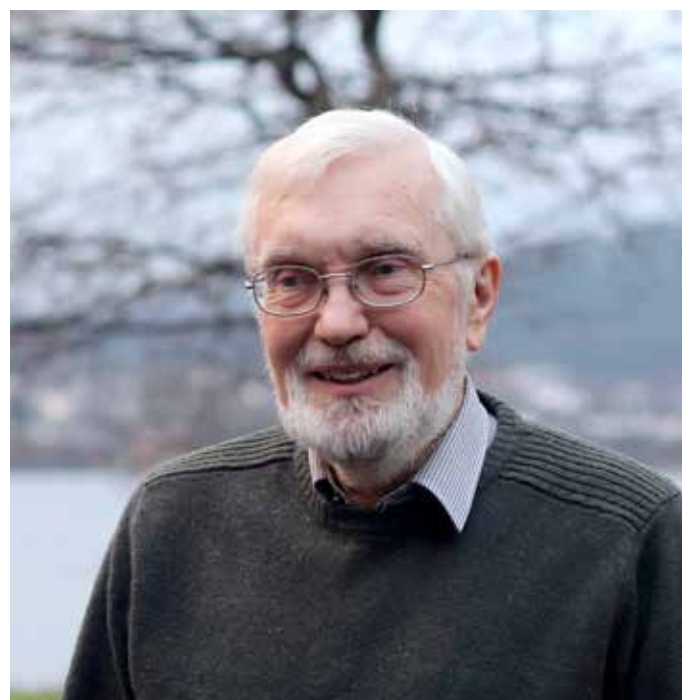
– Eg kan rett nok ikkje kome på at eg nokon gong har hatt gudsteneste i Salhus kyrkje, men eg har hatt fleire gravferder, seier han.

– No i vårhalvåret er det først og fremst snakk om å gjera denne type enkelttenester.

Som pensjonist har han fått gjort mykje av det som han tidlegare ikkje fann så mykje tid til. Heime i Arna har han ei flott snikkarbu med mellom anna dreiebenk og treskjerejern, hyller fulle av bøker og musikk, og hytte med båt og garn og line.

– Og så har eg hus og hage og familie. Når koronaen er over kan det kanskje bli eit abonnement i Grieghallen igjen også, seier han-

– Samstundes er det djupt meningsfullt å få vera noko for andre, og ikkje berre leva i si eiga boble. Difor gler eg meg til å kome til Salhus, og eg ber om at eg kan få bety noko for einkvan.

NYTT ANSIKT I STABEN: Jan Kåre Jakobsen gler seg til å koma til Salhus.

KJEMPER MOT MODERNE SLAVEARBEID: Ifølge Norges Kristne Råd lever rundt 40 millioner mennesker under slaveliknende tilhøve. (Foto: Global Uke)

Menighetsbladet har i over eit år fokusert på miljøspørsmål på denne sida. Vi håpar det har vore til inspirasjon og vil fortsette med denne faste sida. Vi ønsker å utvide fokuset litt og ta med rettferdstema også. Rettferd for både menneske og jorda vår. Bli med oss og lat deg engasjere!

Moderne slaveri

Mange kyrkjer har markert Global Veke denne vinteren. Det er eit initiativ frå Norges Kristne Råd med mål om å engasjere grasrota til å kjempe mot moderne slaveri.

TEKST: HELEN TOPPE

Moderne slaveri vert definert som situasjonar der menneske vert utsette for grov utnytting, tvang og kontroll gjennom maktmisbruk, manipulasjon, trusler, vald og krenkingar – utan fridom til å forlate situasjonen.

I Noreg er billeg arbeidskraft og prostitusjon dei største problema. Vi risikerar å indirekte støtte moderne slaveri ved å kjøpe varer produsert av fabrikkansatte utan rettar.

Moderne slaveri er forbudt i alle land, men finst diverre over alt. Ifølge Norges Kristne Råd lever rundt 40 millioner menneske under slaveliknande tilhøve.

Slike voldsomme tal kan lett ta motet frå oss. Korleis kan eg hindre at barndom vert ofra i klesfabrikkar i verda? Korleis kan eg hindre at gjeldsslavar jobbar for lite og ingenting i løn, stua saman i små bustader? Korleis kan eg hindre at sårbare medmennesker vert lurt inn i prostitusjon og pornoindustri? Kva kan EG gjere?

Ikkje redde heile verda, men ta eit overkomeleg steg som kan gje meirsmak og motivasjon til å ta fleire og større steg. Hugs at «Å gjera det som er rett og rettferdig, er meir verdtd for Herren enn offer» (Ordsp. 21,3). Her er nokre forslag til kva du kan gjere:

- Unngå bruk av svart arbeidskraft.
- Spørje i butikkane kvar vara er produsert og kva tilhøve arbeidarane der har. Spør og mas til dei er nøydd til å spørre sjefen – som blir nøydd til å sjekke.

- Unngå bruk av pornografi og prostitusjon.
- Er du skrivefør, skriv gjerne lesarinnlegg.
- Er du politisk interessert og aktiv, bruk stemma di i partiet ditt.
- Ha augene opne for menneska rundt deg. Moderne slaveri skjer i Noreg også!
- Ta opp temaet i bibelgruppa.
- Søk kunnskap om temaet på nettsider som Menneskertilsalgs.no, Hope for Justice Norge, Kirkens Nødhjelp og globaluke.no. Det finst mange andre organisasjonar som jobbar med denne tematikken.
- Spør i kyrkja di etter Bærekraftsboka og heftet Moderne Slaveri frå Norges Kristne Råd/Global uke.

Kjelder: norgeskristnerad.no og globaluke.no

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Frykt ikkje!

BIBELORD TIL TRØYST: – Eg håpar at folk har funne den trøysta som det kan sjå ut som dei har leita etter, i og med at så mange har søkt seg til bibelverset frå Jesaja, seier Øystein Skauge. – Dette er eit nøkkelord akkurat no. Er det noko eg som prest har lyst å seie til folk, så er det at dei ikkje treng å vere redde.

– Me kviler i hendene på ein som er sterk nok til å bære oss, seier Åsane-prost Øystein Skauge, som i likskap med svært mange finn både trøyst og styrke i eit velkjent bibelord frå profeten Jesaja.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Fjorårets mest leste bibelvers var frå profeten Jesaja: «*Frykt ikkje, for eg er med deg, ver ikkje redd, for eg er din Gud! Eg gjer deg sterk og hjelper deg og held deg oppe med mi rettferds høgre hand*» (Jes 41:10).

Øystein Skauge meiner at dette klårt viser korleis folk vender seg til Gud i vanskelege tider; kanskje spesielt i det året me no har lagt bak oss – med ein pandemi som har tvinga heile samfunnet i kne.

– Mange er redde. Eg kan sjå det på kroppshaldninga til folk; på måten dei oppfører seg, og det gjer veldig inntrykk på meg – fordi eg ikkje er redd sjølv.

Prosten sa det same sist eg snakka med han (sjå kyrkjelydsblad nr. 3 frå i fjor), og understreka då at han var førebudd på at han kunne bli så sjuk at han kunne døy dersom han blei smitta med Covid-19. «Men samtidig så må eg leve» sa han.

– Eg veit at eg kan bli sjuk, og eg veit om konsekvensar av underliggjande sjukdom og alderen min. Likevel er eg ikkje redd, gjentek han no.

– **Men du held vel sosial avstand til andre?**

– Ja. Og eg meiner det er rett det eg las på ein plakat i ein

butikk i dag: «Bruk gjerne munnbind, men det er viktigare å halde avstand». Sjølv satsar eg meir på avstand enn på munnbind. Det brukar eg berre når eg må.

I midten av januar 2021 er det i underkant av 500 menneske som så langt har døydd av Covid-19 i heile landet vårt.

– Det er berre så vidt fleire enn dei som døydd, berre i Åsane prosti, gjennom 2019, seier han – og legg til at denne sjukdommen ikkje har ført til at det samla talet på dødsfall har gått opp i vårt land.

– Det som kanskje har vore verst, er at både pårørande og sjuke har vorte skilde frå kvarandre på ein dramatisk vond måte gjennom pandemien. Det har vore veldig leit. Men statistisk er det altså ikkje mange som har døydd av denne sjukdommen.

– **Ja, fordi me her i Noreg har vore flinke og gjort dei rette tiltaka. Sjå på USA eller Sverige.**

– Ja, vonleg er det difor. For dei som har mista nokon av sine nære, så er det sjølv sagt sorgjeleg, men prinsipielt er det ikkje annleis enn når mange døyr av heilt ulike sjukdomar kvart einaste år, seier Skauge.

– Personleg har eg forretta i mange gravferder, og eg veit ikkje om nokon som har døydd av Covid-19. Me ser tala. Det har vore snakk om stor auke i smittetilfelle, men her i Bergen – ein by på i underkant av 300.000 innbyggjarar – ligg talet på døde så langt rundt 60. Det er ikkje veldig mange, men det er sjølvsagt mange nok til at me må ta dette på alvor.

Den norske kyrkja har teke dette på alvor, og halde seg strengt til smittevernreglane etter kvart som dei har blitt oppdatert og endra. Er du sjuk, så må du halde deg heime, og når du kjem til kyrkja skal du sprite deg på hendene og halde avstand. Kan du ikkje halde avstand, så skal du bruke munnbind.

– Kva tenkjer du om konsertar i kyrkjene? Kulturtilbodet i kyrkjene ligg jo nede, mellom anna på grunn av regelen om fastmonterte seter.

– Det er kanskje det som me i Den norske kyrkja, like opp til leiinga, har reagert sterkast på. Regelen kan verke meningslaus og heilt ubegripeleg. For mange, meg sjølv inkludert, er dette med på å undergrave respekten for det som kjem frå styresmaktene.

– Eg har heile tida sagt at me skal ha tillit til styresmaktene, og at me skal respektere dei påboda som kjem, sjølv om me er ueinige – men det er klart at dei strekkjer strikken langt når dei kjem med ting som ikkje er mogleg å forstå.

Kort før jul tok biskopen i Bjørgvin, Halvor Norhaug, opp det han oppfatta som ei sterk forskjellsbehandling gjennom eit lesarbrev til Bergens Tidende. Her stilte han seg mellom anna kritisk til kvifor ikkje fastskrudde kyrkjebenkar kunne reknast som 'fastmonterte seter', slik at Domkyrkja kunne ta imot inntil 200 personar til julegudsteneste – på lik linje med andre kulturarenaer.

«Vi hører at myndighetene argumenterer med at folk kan skli frem og tilbake på en kirkebenk og ikke holde seg til sine markerte plasser. Har noen observert en utbredt praktisering av slike skliøvelser i kirkebenkene?» skreiv han mellom anna i det sterkt retoriske og svært leseverdige innlegget.

På grunn av dei strenge reglane måtte 150-årsmarkeringa for Gjerstad kyrkje 22. november gjerast noko annleis enn ein hadde tenkt. «Det blei slik no i koronatida, at me ikkje kunne ta inn meir enn 20 personar til ei gudsteneste. Men alle kan

få sjå denne på nett» beklaga Osterøy kyrkjelege fellestråd på nettsida si.

Jubileet blei i staden feira ved at biskop emeritus Ole Danbolt Hagesæther, ordførar Lars Fjeldstad, prost Øystein Skaug, sokneprest Stein Hugo Fykse, kantor Ivar Mæland, songar Cathrine Snipsøyr, musikar Tone Hetlevik (althorn) og nokre til samla seg i kyrkja, og så blei det heile strøyma digitalt.

– Det er ikkje slik ein skal feira eit kyrkjejubileum, medgjev Skaug.

– Men for å lyfta blikket, så kjem det no vaksine, og samfunnet kan langsamt opna opp igjen.

– Ja, og difor må me med glede ta mot tilbodet om vaksine så snart alt er klart for det, seier han, samstundes som han åttvarar mot konspirasjonar som vaksineskeptikarar deler.

– Det er reine ulukka at nokre av desse prøver å grunnngje slik skepsis og slike teoriar med kristentru og teologi. I mi tid som prest kan eg ikkje hugse å ha møtt noko som så klart må avvisast som rein vranglære.

– Kva erfaringar frå fjoråret meiner du det kan vere verd å ta med seg vidare?

– Noko me lærte mykje av er dette med digitale gudstenester. Det skal me fortsetja med, men eg tenkjer at det me produserer ikkje bør vere for langt. Me har berre godt av å øve oss på å formulere oss kort og konsist.

– Det er kanskje først til påske at samfunnet blir gjenopna, ei tid der kyrkja står svært sentralt – med opne kyrkjer, gudstenester og konsertar.

– Konsertar og kultur er sjølvsagt viktig, men for kyrkja er gudstenestene – og ikkje minst det å ha nattverd saman – det aller viktigaste. Kulturbiten er også viktig, men den er ei B-sak samanlikna med A-saka vår – som er forkynninga.

– Sokneprest i Åsane, Arne Mulen, sa sist (sjå fjorårets kyrkjelydsblad nr. 4) at det uansett, korona eller ikkje, skal vere trygt å kome til kyrkja.

– Ja, det skal vere trygt, og det er trygt. Me har ingen eksempel her hjå oss på at ting ikkje har vore trygt. Dette gjeld både det diakonale arbeidet, barne- og ungdomsarbeidet og sjølvsagt det meir kulturelle med song og musikk. Men kjerna i kyrkja sitt arbeid er og blir gudstenestene. Det er sentrum.

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS
Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MEGA CAR SERVICE
GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

Blå Kors

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

JC
JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN®

Krybben, katten og koronaen

Det virker som om denne spesielle tiden vi nå lever i gjør alle tradisjonene enda viktigere enn ellers, det faste gode – alt vi ikke behøver å gi slipp på – både for mennesker og dyr.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

KATTEN VOKTER KRYBBEN: Noen kan kanskje oppfatte katten i planten som litt blasfemisk, der han troner så stolt. Men jeg tror han markerer at han hører til der. Han vil ha nærhet og varme akkurat som vi andre – selv om han ikke går med rundt juletreet, slik riesenschnauzeren vår i sin tid gjorde.

Det var faktisk Husbonden som hadde æren for at julekrybben kom på sin faste plass også i år. Lenge før jul var jeg nemlig – i forsøket på å få mer «luft» i vår møbelstinne stue – i full gang med å tømme og flytte et lite bokskap. Da hørte jeg stemmen bak meg:

«Hvor har du tenkt å plassere krybben, da?» Det var *han* som tenkte tre trekk frem, og sparte meg for dobbelt arbeid. Jeg hadde ikke tenkt.

Så krybben kom atter på plass i østveggskapet – slik den pleier. Selv katten vår anerkjente snuoperasjonen – for han kneiste plutselig i enden av blomsterkassen, nærmest innhyllet i den store gamle «hoyaen» (*hoya carnosa* eller porselensplante», red. komm.) og så ut som om det var hans selvfølgelige rett.

En tobent liten pusunge hadde antakelig ryddet litt i krybben, for De hellige tre kongene skygget for Maria, og vi kunne ikke

se Jesusbarnet. Jeg tok ikke sjansen på å flytte på noe der og da; var redd kattedyret skulle gå vekk før jeg fikk tatt bildet. Men vi vet at Jesusbarnet *er* der. Vi feiret at han kom til jorden, og vår egen kohort – som talte 12 + baby – gikk lykkelig rundt granen og sang «Jeg er så glad hver julekveld» i år også.

Nå håper og tror vi at det skal bli et godt nytt år – med bevegelsesfrihet, åpen kirke og normale fellesskap. Inntil da får vi bruke hodet og telefonene våre, følge forskriftene, folde hendene og ha hverandre med i tanker og bønner. Velsignet nytt år med helse, fred og frihet for alle!

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringene)
- › Førskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Mer informasjon? Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagramkonto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet.

Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate E. Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

HAR FÅTT RENT VANN I LANDSBYEN:
Susan Miyambo trodde aldri at hun skulle få rent vann, men nå som hun har fått det kan hun bruke mer tid sammen med barna sine.

Susan måtte drikke vannet hun vasket klær i

For seksbarnsmoren Susan Miyambo (35) var rent vann kun en fjern drøm. Alt vannet hun trengte til mat, drikke og klesvask måtte hun hente i en skitten elv.

AV ANETTE TORJUSEN/KIRKENS NØDHJELP

Vi er i landsbyen Kasalaulo i Zambia, i et område hvor flere tusen flyktninger fra Kongo har søkt tilflukt. Her bor Susan sammen med de seks barna sine i et lite hus med strå på taket.

TUNGE KANNER

Med høner som flakser rundt bena hennes, et barn på armen og et som holder i skjortekanten, forteller hun om timelange gåturer for å hente vann før de fikk rent vann til landsbyen.

– Mangel på vann ga oss mange helseproblemer. Elva var vår nærmeste vannkilde, og den var både skitten og full av bakterier. Vi var veldig ofte syke, forteller hun.

Alternativet var å gå langt med tunge kanner. Flere timer måtte hun bruke for å hente rent vann. Det var det ikke alltid tid til med seks barn å ta seg av.

Derfor ble vannet fra elva ofte den enkleste løsningen.

Vannet hun vasket klær i, drakk, badet barna i og lagde mat med. Vannet hun delte med dyr og insekter.

– Vi måtte gå store avstander for å komme til vannkilden, og det var vanskelig for familien min å få det til, forklarer hun.

EN BRØNN SOM ENDRET ALT

Susan tar oss med inn i huset sitt, der de er mange på liten plass. Litt av plassen er satt av til oppbevaring av fisk og den populære grønnsaken, kassava, som smaker nesten som en potet.

– Her ser du litt av inntekten min, smiler hun.

For salg av både fisk og kassava gir ekstra penger til storfamilien. Hun peker på de fargerike vannkannene som står ved matlagingsplassen.

– Nå trenger vi ikke lenger å gå langt for å hente vann. Takket være Kirkens Nødhjelp har vi fått rent vann i landsbyen. Det er vi takknemlige for.

Landsbyen, med sine 1753 innbyggere, er en av mange som har fått tilgang til vann av Kirkens Nødhjelp. Våren 2018 boret vi en brønn. Det er viktig for oss at hele landsbyen får eierskap til vannsystemet vi bygger. Derfor samarbeider vi tett med våre lokale partnere og vanningeniører.

Innbyggerne er med på tilrettelegging, og velger en egen komite som vedlikeholder og har ansvar for vannforsyningen.

FRYKTER KORONA-PANDEMIEN

For Susan er det nå bare en kort tur bort til brønnen, som er omringet av kanner klare til å fylles opp.

– Nå kan jeg gi familien min rent vann. Det er jeg så glad for, stråler hun.

Men selv om Susan ikke lenger er bekymret for å bli syk av skittent vann, har hun en annen stor bekymring. En bekymring hun deler med resten av verden: Covid-19.

– Jeg er redd for å bli smittet når mange av oss er samlet, og jeg frykter for barnas og mitt liv. Covid-19 er virkelig og utgjør en fare for oss alle, sier hun.

Spesielt er hun bekymret for lange køer ved vannpumpa. For i landsbyen er det mange som setter pris på rent og trygt vann, og etterspørselen er derfor stor.

– Min oppfordring er at det bores enda flere brønner for å møte etterspørselen, slik at enda flere får tilgang til rent vann og vi kan ha god avstand for å unngå smitte.

Fakta

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon

- Hvert år gjør konfirmanter i hele Norge en kjempeinnsats under Kirkens Nødhjelps fasteaksjon.
- De blir med som bøssebærere og samler inn penger til blant annet rent vann og sanitærartikler til barn, ungdom og voksne i krise.
- Norges nest største innsamlingsaksjon gir akutt hjelp til mennesker i nød, også under korona, og engasjerer menigheter og frivillige over hele landet.
- Årets fasteaksjon gjennomføres 21.-23. mars som en dør-til-dør og digital aksjon.
- Mer informasjon: kirkensnodhjelp.no

VED VANNPUMPEN: Brønnen i Kasalaulo i Zambia er rett utenfor huset til seksbarnsmoren. Tilgang til rent vann har forandret livet hennes.

Julerose til påske?

Julerose (helleborus niger) er en hagestaude som blomstrer om vinteren. Den forekommer i ulike farger, men det er den hvite som forbindes med julehøytiden. Gjør du noen enkle grep, kan du glede deg over dem lenge etter at du har «ryddet julen ut».

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Blomsterprakt i høytidene

En ny serie om blomster som hører bibelens høytider til, enten fordi vi bruker dem da eller fordi de har navn som forbindes med den høytiden.

GIR LIV TIL UTEPLASSEN: Mange bruker julerosen i ulike utendørs sammensetninger. Her er de plassert rundt og oppå et bord, med en hagebenk som en fin ramme rundt tablået.

Avhengig av temperaturen kan julerosen blomstre fra november til april i våre hager på milde deler av Vestlandet.

Julerosen liker kalkrik jord, da den kommer fra kalkrike områder i Sør- og Mellom-Europa. Den tilhører soleie-familien, og alle deler av blomsten er svært giftig – også for dyr! «Niger» i det latinske navnet viser til rotstokken, som er svart og blir brukt i homeopatmedisin.

FORSIKTIG MED VANNINGEN!

Egentlig er dette en staude som liker seg best i kjølige omgivelser, mellom fire til tolv grader. Men hva da med julerosene vi kjøper inn i adventstiden, og som vi setter i en varm stue? Rådet er å plassere dem lyst om dagen og svalt om natten. Ikke for mye vann! Julerosene gir klar beskjed når de er tørste, da henger de med hodene. Det beste er å følge med og gi dem vann før hodene begynner å nikke nedover.

Mye lys er viktig! Mange har julerosen som pynt på julebordet. Ønsker du å bruke bare selve blomsten, kan du kutte den av like under stilkfestet og la den flyte i vann – kanskje sammen med flytelys. Da klarer den å ta til seg vann, det klarer den ikke som avskåren.

Bruker du den på bordet som potteplante, bør du sette den kaldt om natten. Det går fint, men ikke glem den der! Sett den kjølig når bordsetet er ferdig, så har du den vakker riktig lenge. Selv har jeg begynt å dusje juleplantene mine i stedet for å vanne dem. Vi har det varmt inne – som de fleste, tenker jeg – og den tørre luften er ikke god for plantene. Dusjing har i hvert fall mine juleroser satt stor pris på.

PÅSKEKLOKKER I HAGEN

Har du en ledig krukke som mangler blomster i vinterhalvåret? Da kan du gjerne plante juleroser, for eksempel *X-mas*

«ANNA'S RED» I HVIT SNØ: Nesten uvirkelig med så store vakre blomster i snølandskap. De klarer seg bra, om det er godt drenert og ikke surt jordsmonn.

Carol, som har pent blågrønt bladverk og kompakt vekst. Kremhvite blomster på rødlige blomsterstengler. Etter hvert som blomstene eldes får de et vakkert rosa fargeskjær. En av flere gode sorter i serien Gold Collection.

Helleborus orientalis-hybridene blomstrer mot påske, og oppfører seg litt annerledes. Denne sorten kalles «påseklokker» på dansk.

Er det frost i jorden, kan du vente med å plante dem ut til det er frostoffritt. Sett dem svalt og lyst, et kjølig soverom er greit. Lykkes du med julerose som staude, kan du ha den i mange år. Når det blir kaldt tidlig om våren, legger blomstene seg flatt ned mot bakken for å hente varme. I plussgrader reiser blomstene seg som om ingenting har hendt.

UTSATT FOR SOPPSYKDOM

Det er mange ulike sorter, noen enkle og noen doble; noen er høye og noen lave og lubne. Pass på å få den sorten du helst vil ha. *Helleborus niger* blir litt gulgrønn i kronbladene når den eldes. Den synker sammen i kulden, men reiser seg fin og flott når det blir litt mildere.

Julerosen skal insektbestøves, og da den jo blomstrer om vinteren, må den både kunne ses og duftes når insektene er fremme. Hvis det en vinterdag plutselig er varme i luften, vil du oppleve at den summer av insekter som henter mat. Både nektar og pollen har høy kvalitet hos julerosen. Et gledelig ekstra pluss i disse dager, da vi er mer oppmerksomme på dette med insekter.

Juleroser trives best i halvskygge i drenert jord, som bør være næringsrik. De vil ofte sette frø, og du får mengder av småplanter rundt morplanten. Om du tar vare på dem og setter dem i små pletter som andre småplanter, vil du etter hvert få riktig mange juleroser. Snart kan du gi bort egenproduserte juleroser som julegaver!

Den blomstrer langt utover våren, men etter hvert kommer det brune flekker på bladene og noen av blomstene. Klipp da av bladene helt nede ved roten. Da vil soppen – som du ser i det brune på bladene – ikke spre seg til blomsten. Bladene vil

JULEROSE BRUKT TIL BORDDEKNING: Det er nydelig å se julerose i krukke, gjerne med mose som skjuler pottekanten.

uansett falle av senere i sesongen. Julerosen er særlig utsatt for soppsykdom, ellers er den frisk. Du kan dele julerosene når de blir gamle, men da tar det minst et år før de blomstrer på nytt.

LEGENDEN OM DE FØRSTE JULEROSENE

Du lurar kanskje på hvorfor denne stauden heter julerose? Det er mange sagn og legender om dette. Min personlige favoritt er Selma Lagerlöfs «Legenden om julerosene», som jeg anbefaler deg å lese den om du vil ha en hyggelig stund.

En søt historie om denne vakre planten og julens magiske kraft handler om at en liten pike fulgte etter de tre vise menn da de gikk den siste vegen inn til stallen. Hun undret seg på hvem de var. Da de var fremme, så hun at de ga dyre og vakre gaver til Jesusbarnet.

Selv hadde hun ingenting å gi til den lille. Hun ble så lei seg at hun gikk bort fra dem, satte seg ned og gråt sårt. Der tårene hennes falt ned på jorden, vokste det raskt opp de vakreste hvite blomster. Det var de første julerosene! Hun plukket dem og sprang tilbake og ga Jesusbarnet de vakre blomstene i gave.

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Fem år siden David Bowie døde

ISCENESATTE SIN EGEN DØD: Mens kreft-sykdommen herjet i kroppen hans iscenesatte David Bowie sin egen død, og gjorde den til sitt aller mest gripende kunstverk. (Foto: Jimmy King – fra HBOs «The Last Five Years», som hadde premiere på det som ville vært Bowies 71-årsdag)

Søndag 10. januar var det fem år siden popmusikkens største kameleon døde. Det var også på en søndag, og da det skjedde, føltet det som å miste en nær venn.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

David Bowie (1947-2016) eide 70- og begynnelsen av 80-tallet. Jeg er oppvokst med musikken hans, og fulgte ham lojalt like frem til 1982, da han slapp singelen *Cat People (Putting out Fire)* – en nyskapende elektronisk ballade (i samarbeid med Giorgio Moroder) til Paul Schraders nyversjon av filmen *Cat People* (1982).

Noe av det fremste han skapte var det som omtales som hans «Berlin-trilogi»: Albumene *Low* (1977), «*Heroes*» (1977) og *Lodger* (1979).

Disse ble til i en tid da han prøvde å finne tilbake til seg selv gjennom et lengre «eksil» i Berlin sammen med bestevennen Iggy Pop – etter å ha spilt inn albumet *Station to Station* (1976) i Los Angeles «*in a blizzard of coke and occult paranoia*».

Det siste er tydelig illustrert i låten *TVC 15*, som var inspirert av at en doppåvirket Iggy Pop innbilte seg at tv-apparatet slukte kjæresten hans. Bowie videreutviklet dette til at sangens protagonist fulgte etter for å «redde» henne (den norske poptrioen A-ha fikk muligens idé til en video eller to her).

BOWIES BERLIN-EKSIL

David Bowie kom til den tyske metropolen i 1976, fersk fra den sannsynligvis sterkt selvbiografiske rollen som den utenomjordiske Thomas Jerome Newton i Nicolas Roeg-filmene «*The Man Who Fell to Earth*» (1976).

Sterkt medtatt både fysisk og mentalt innlosjerte han seg i Berlin sammen med Iggy Pop, etter at de to først hadde bodd en stund hjemme hos Tangerine Dream-trollmannen Edgar Froese.

En ikke altfor kjent historie handler om hvordan Bowie, med en vettskremt Iggy Pop i passasjersetet, kjørte villmann i et

parkeringsanlegg og gjentatte ganger krasjet, øyensynlig i et forsøk på å ende det hele.

«*I was going round and round the hotel garage / Must have been touching close to 94*» synger han selv i åpningslåten på *Low*, den desillusjonerte *Always Crashing in the Same Car*.

Heldigvis klarte han å snu destruktiviteten over i kreativitet gjennom Berlin-trilogien, godt hjulpet av Brian Eno, Robert Fripp og Adrian Belew – og inspirert av nyskapende tyske band som Cluster, Neu!, Harmonia, Tangerine Dream og Kraftwerk.

Sistnevnte hyllet Pop/Bowie i låten *Trans-Europe Express*: «*From Station to Station, back to Düsseldorf City / Meet Iggy Pop and David Bowie*».

Kronen på verket var «*Scary Monsters (and Super Creeps)*» (1980) – det ypperste albumet han laget, og sannsynligvis umulig å toppe. «*Turn to the left*» sang han på singelen *Fashion*, og alle gjorde som de fikk beskjed om. «*Turn to the right*» beordret han, og vi fulgte opp. «*Listen to me, don't listen to me*».

David Bowie rakk også å produsere/delta på/skrive låter for to av Iggy Pops aller beste plater: *The Idiot* og *Lust for Life* (begge 1977), gjennomføre den omfattende verdensturneen *Isolar II* (høydepunkter er utgitt på konsertplaten *Stage*), opptre i en morsom tv-sendt juleduett med Bing Crosby («*Peace on Earth/Little Drummer Boy*», innspilt i 1977 og sluppet på singel i 1982), jamme med Queen (noe som resulterte i verdenshiten fra 1981, *Under Pressure*) og spille hovedrollen i en BBC-versjon av Bertolt Brechts «*Baal*» (sangene fra stykket ble utgitt som en femspors EP i 1982).

«THE SECOND COMING»

David Bowie kunne ikke gjøre feil, og så gjorde han nettopp

det. «Let's Dance» (1983) oppfordret han på det neste albumet, og satte samtidig punktum for tiden som verdens mest innovative artist.

Siden gikk det opp og ned med karrieren hans. «Bowie er tilbake» stod ofte som tittel på anmeldelser av hans plater, uten at han i ettertid kan sies å ha innfridd de forhåpningsfulle og nærmest religiøse ordene om en «second coming».

Overraskelsen var derfor stor 8. januar 2013, da han markerte 66-årsdagen sin med å, helt ut av det blå, slippe singelen *Where Are We Now?* (med tilhørende video), som var en slags nostalgisk reise tilbake til storhetstiden hans i Berlin på slutten av 70-tallet:

«*Sitting in the Dschungel on Nürnberger Strasse / A man lost in time near KaDeWe / Just walking the dead*» (Dschungel var en kjent nattklubb i Berlin, mens KaDeWe (Kaufhaus des Westens) er et enormt varemagasin).

Albumet «The Next Day» kom to måneder senere. Jeg husker fortsatt hvor overrasket jeg ble over de to avsluttende låtene; *You Feel so Lonely You Could Die* (med Beatles-strykere og begravelles-trommer) og *Heat* – som er en dramatisk Scott Walker-influert sang der han på en måte holder dommedag over seg selv.

Høsten 2014 kom han så med de to sterke og jazzinfluerte singlene *Sue (Or in a Season of Crime)* og *'Tis A Pity She Was a Whore* – begge inspirert av den britiske dramatikeren John Fords kontroversielle skuespill «'Tis Pity She's a Whore» fra 1633. Noe var på gang.

Dessverre var singlene bare del av en promotion-kampanje, i passe tid før jul, for samleplaten «Nothing Has Changed». Indeed.

BOWIE SOM ASTRONAUT

Ny stillhet fulgte, like frem til han julen etter (2015) slapp låten og videoen *Blackstar* løs på verden – med løfte om et nytt album med samme tittel.

Singelen ga fansen fornyet håp om at det kommende albumet skulle bli det mesterverket vi hadde ventet på like siden 1980 – med drum & bass-trommer, sterk vokal med et østlig allsang-refreng («ah-ah-ah»), elektroniske 70-tallsklanger, ustø frijazz-saksofon, en mantralignende tekstlinje («*I'm a blackstar*») og en avsluttende saksofon- og fløyteduett som kunne gått rett inn på et av John Coltranes 60-tallsalbum. Så ble lyden kuttet.

Videoen var en sak for seg; en symbolsterk fortelling hentet fra en annen planet, der det tydeligvis hadde oppstått en slags kultdyrkelse rundt en død astronaut. «Major Tom» foreslo flere i kommentarfeltet på Youtube – astronauten fra gjennombrudds-singelen *Space Oddity* (1969), og som vi møtte igjen i *Ashes to Ashes* (1980): «*Ashes to ashes, funk to funky / We know Major Tom's a junkie / Strung out in heaven's high / Hitting an all-time low*».

De drømmeaktige bildene viser en kvinne som bærer rundt på astronautens juvelpyntede hodeskalle – mens den lange kattehalen hennes pisker mot ørkensanden. Så skjer det et skifte, både i sangen og videoen. David Bowie, kledd i svart, holder opp en hellig tekst med en svart stjerne på omslaget. Tre menn korsfestes, mens folkemassen kneler i støvet og rister i ekstase.

Dette er en video som kan tolkes på mange måter. «Har Bowie 'gjort en Dylan' og blitt kristen?» tenkte jeg den gangen. Det er et spørsmål han har fått flere ganger gjennom karrieren, blant annet etter at han – under minnekonserten for Freddie Mercury 20. april 1992 – gikk ned på kne og fremsa *Fader vår* foran 72.000 publikummere på Wembley Stadium.

David Bowie, kledd i svart, holder opp en hellig tekst med en svart stjerne på omslaget. Tre menn korsfestes, mens folkemassen kneler i støvet og rister i ekstase.

«*Det er ikke så mye plass for bønn i rockemusikk, men jeg tror at mange av sangene folk skriver egentlig er bønner*» sa han i et intervju med Tony Parsons året etter. Kanskje han siktet til sin egen sang *Word on a Wing* (1976), der teksten er umulig å misforstå: «*Sweet name, you're born once again for me / (...) Oh Lord, Lord, Lord, my prayer flies / Like a word on a wing*».

I et intervju med Anthony DeCurtis i 2003 var han mer unnvikende (men ikke avvisende): «*Det å stille spørsmål ved mitt åndelige liv har alltid vært underordnet det jeg skrev*» sa han. «*Det er fordi jeg ikke er helt ateist, og det bekymrer meg*».

«I'M IN HEAVEN»

David Bowies aller siste album, *Blackstar*, ble sluppet på hans 69-årsdag 8. januar 2016 – og altså to dager før han døde. Platetittelen er senere blitt tolket som en skjult hyllest til Elvis Presley, som i tittellåten fra filmen *Flaming Star* (1961) synger at «*Every man has a flaming star / A flaming star over the shoulder / And when a man sees his flaming star / He knows his time has come*».

Enda en singel, *Lazarus*, med tilhørende video, kom ut dagen før albumet. Første gang jeg hørte denne visste jeg ikke at Bowie var døende; jeg antok bare at dette var nok en av hans «changes»; at 69-åringen var en «Lazarus» i ferd med å, billedlig talt, «gjenoppstå fra de døde».

Jeg husker at jeg så *Lazarus*-videoen flere ganger den helgen. På mandagen var jeg på jobb i lokalavisen *Åsane Tidende*. Plutselig kom den daværende redaktøren der inn på kontoret mitt og fortalte at det stod på nyhetene at David Bowie var død – etter å ha kjempet med leverkreft i halvannet år.

Jeg fryser på armene når jeg skriver dette nå. Jeg satte på *Lazarus*-videoen og reiste meg opp. Så stod vi der – to voksne menn side om side – og kjempet med tårene mens vi lyttet til den gripende låten. Vi sa ikke et ord til hverandre før etter at musikken hadde tonet ut.

For en sorti. Mens kreftsykdommen herjet i kroppen iscenesatte David Bowie altså sin egen død, og gjorde den til sitt aller mest gripende kunstverk. Det må ha vært en enorm kraftanstrengelse. Det eneste kunstverket jeg kan komme på som er i samme klasse, er Mozarts *Requiem i d-moll* (KV 626) fra 1791 – som den store komponisten angivelig skrev på like til han utåndet.

Noen tanker om Guds plan

For de fleste er vel Guds plan for oss mennesker litt diffus. Derfor vil jeg prøve å skissere denne planen slik jeg oppfatter den.

AV SVEN HAUKENES

Guds rike ble gjort i stand for dem som er velsignet av Gud fra verdens grunnvoll ble lagt. Gud skapte universet og kloden vår med tanke på at vi mennesker skulle være kronverket i skaperverket. Gud var sikkert klar over at å skape oss med tanker og fri vilje med muligheter til å påvirke framtiden, ville føre til at mange av oss ville gå sine egne veier og ikke følge retningslinjene Gud ville gi oss.

I Det gamle testamentet (GT) i Bibelen viser Gud oss hvem han er og hva han forventer av vår adferd. Han tåler ikke at menneskene dyrker andre guder enn Ham. Han er aktiv med å straffe både isrealittene og de andre folkeslagene når de driver med avgudsdyrking.

Kong Saul kom i unåde hos Gud da han utførte oppdragene som Gud gav ham i strid med Guds vilje. Gud angret at han hadde utnevnt Saul til konge, og Saul fikk etter hvert en forferdelig død. Når Gud angrer, tyder det på at Gud ikke ser hvordan vi mennesker utvikler oss. Dette er viktig, da det betyr at vi mennesker ikke er forhåndsdomt.

At Gud straffer, slik vi kan lese om i GT, var helt nødvendig for at budskapet hans skulle forstås. De som ble straffet, hadde ikke livets rett. Det er ikke noen god forklaring at folk var vant med kriger, og at Gud derfor kunne tillate seg å drive krig mot dem som hadde avguder. Guds straffer var dødsens alvorlige for datidens mennesker når de tillot seg å overse Gud.

Ofring av dyr var et krav fra Gud for å få tilgivelse for sine synder. Men offergavene kunne ikke ta vekk syndene, bare dekke over dem. Derfor måtte prestene i tempelet stadig bære fram nye offer for folkets synder, år etter år.

GT er viktig og tåler dagens lys. Det er ikke nødvendig å forsøke å bortforklare Guds gjerninger som vi leser om i GT, men heller forklare dem for alle mennesker som søker etter Guds rike.

Når jeg går videre til Det nye testamentet (NT) i Bibelen, ser vi betydningen av Jesus som offergave. Det er en Guds velsignelse at Han har gitt oss Jesus. Offergaven førte til at Jesus åpnet veien til Guds rike. Offergaver som foreskrevet i GT ble dermed unødvendig. Nå er det ikke lenger behov for Gud å straffe ugjerninger som i GT. Da Jesus døde på korset, bar han fram et fullkomment offer, en gang for alle.

Jeg ser for meg at Gud følger med på alle våre bevegelser, og bærer over med ondskaper vår inntil videre fordi vi er skapt med en fri vilje. Vi kan fritt velge vår egen framtid. Men alle som tror at Jesus er Guds sønn og bekjenner sine synder, blir tilgitt av Gud. Dette har med Guds nåde å gjøre.

Når endetiden nærmer seg, og nådetiden er slutt, er det for sent å slutte seg til Guds rike. Da er Gud like ubarmhjertig som han var i GT. Alle fra dødsriket og i levende live blir samlet til dom. Guds rettferdighet blir synlig i dommen. De som har syndet mot Gud uten å be om tilgivelse, men heller ville ha kortsiktige gevinster, vil bli dømt til den annen død som vi kan lese om på Bibelens siste sider.

For å unngå å bli dømt til den annen død, må vi ha kontakt med Gud og oppfylle kravene som nevnt tidligere («Men alle som tok imot ham (Jesus Guds Ord) dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn» [Johannes evangelium 1,12] og «Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt» [Markus evangelium 16,16]).

Det fører til nåværende grenseløst trygt liv i Guds varetekt. Uansett hva som skjer meg, av gleder og sorger, er Gud nær meg i dette livet. Og siden, når jeg dør, går jeg inn til et framtidig evig liv som Gud i begynnelsen har planlagt for oss.

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Rolfs Matbu og Selskapservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Ny adresse:
Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

JULESANGER LEVERT HJEM:
Det er ikke hverdagskost å få
julesanger levert på døren.

Julen da alt var annerledes

Julen er uten tvil et høydepunkt i året, ikke minst for Salhus kirke. Da er kirken full av aktivitet i fire samfulle uker, full av forventning og takknemlighet.

AV HELEN TOPPE

Julen 2020 ble annerledes enn vi har vært vant til. Litt mindre aktivitet. Litt færre tradisjoner å henge våre forventninger og takknemlighet på. Vi måtte rett og slett henge dem på julens hovedperson, Jesus.

Hva gjør vi når vi ikke kan invitere skolene til julegudstjeneste i kirken? Jo, da spiller vi inn gudstjenesten og sender den til skolene! Noen elever fra Hordvik, Salhus og Mjølkeråen skoler kom til kirken og bidro med sang, lesing av juleevangeliet og bønn. Det ble en flott julegudstjeneste og en helt ny erfaring for oss.

Heldigvis fikk sogneprest Hanne, menighetspedagog Elise og kantor Magnar lov å besøke barnehagene i Hordvik og på Heimly med dukketeater. En skummel konge, kloke stjerne-kikkere og et nyfødt barn i en krybbe vakte begeistring.

Noen av de eldste i menigheten fikk eksklusivt besøk på døren med firstemt julesang i beste mannskortradisjon. Harald Myklebust, Arne Kvalsund, Olav Wergeland og Arvid Fosse brukte en hel dag på å synge julen inn på trappa hos veteranene våre.

Den tradisjonelle julekonserten i kirken måtte avlyses, men fjerde søndag i advent fikk vi synge julen inn i kirken – med to meters avstand. Det gjorde godt å la de gamle – og nye – tekstene synke inn og tenne julegleden i hjertene.

På selve julaften ble det som vanlig holdt fire gudstjenester i kirken og på bedehusene i Hordvik og på Heimly. Noen valgte å feire julens under på gudstjenesten første juledag. Selv med så mange gudstjenester var det mange som ikke fikk komme i kirken i julen. Heldigvis fikk vi laget en flott digital julegudstjeneste som vi vet mange fikk med seg.

Vi legger bak oss en annerledes jul. Og vi har erfart at det ble jul likevel. Fordi julens hovedperson lager jul for oss like godt i en enkel, skitten stall som i en høytidspyntet kirke.

SYNGER JULEN INN: Julen ble nydelig sunget inn, blant annet av fire sangere fra barnekoret i kirken.

DELTE UT GÅVEKORT TIL JUL:

– FK Bergen Nord er meir enn «berre» fotball, smiler dagleg leiar Heidi Teigland.

Fotballklubb med gjevarglede

Fotballklubben Bergen Nord kan meir enn å spele fotball. Mottoet deira – Trivsel, Trygghet og Tilhørighet – opnar opp for idealisme, kreativitet og omsorg side om side med den rullande skinnkula. Denne jula var det nett det som hende.

TEKST OG FOTO: HELEN TOPPE

Ein impulsiv idé rett før høgtida gjorde jula betre for mange i bydelen vår. Fotballklubben Bergen Nord ville rette ut ei utstrakt hand til folk i nærmiljøet som opplevde det vanskeleg å få endane til å møtast.

Dagleg leiar Heidi Teigland fortel at då ideen kom opp, vart resten av leiinga raskt med på notane. Bergen Nord la 20.000 kroner i startpotten, og så byrja snøballen å rulle. Etter 4-5 kjenne telefonar til samarbeidspartnarar og anna næringsliv i Åsane, var dei oppe i ein pott på nesten 90.000 kroner i gåvekort som kunne delast ut til dei som kunne trenge litt ekstra i jula. Heidi er imponert over eit raust næringsliv som allereie no har lova å stille opp neste år også.

For å motta støtte kunne ein sende inn ein enkel søknad. Det var også mogleg å nominere andre som ein visste hadde det økonomisk trangt. Faktisk vart nesten halvparten av mottakarane i 2020 nominerte av andre, og Heidi Teigland er imponert over omsorga folk viser for kvarandre.

Måndag 21. desember reiste Heidi og resten av «juryen» rundt og leverte ut gåvekorta. Det vart ei reise med mykje kjensler og tårer. Gledestårer. Både frå mottakarar og gjevarar. Heidi er takksam for høvet til å vere med på noko viktig. I etterkant har fotballklubben mottake mange epostar med takk frå mottakarar som vart for overvelda til å klare å seie så mykje då FK Bergen Nord ringde på døra.

Ein impulsiv idé blir nok til ein årvisst tradisjon. Dagleg leiar Heidi ser for seg at dei no må sette seg ned og evaluere. Lage

retningsliner for neste jul. Gje fleire høve til å bidra. Ho opplever at gjevarglede i næringslivet er stor. Privatpersonar har også gjeve uttrykk for at dei ønsker å bidra. Kanskje kan det bli eit fond som bidrar til å bygge ned ulikskap i samfunnet vårt?

For det er slik eit samfunn skal fungere; at vi strekker ut hendene til kvarandre, hjelper kvarandre og løfter kvarandre opp. Dette skjer når fotballen rullar over kunstgraset i Tellevik, i Salhus og på Marikollen. Med samhald og fotballglede som reiskapar. Og i tillegg ein liten, impulsiv idé som gjev juleglede og hjelp.

Fakta

FK Bergen Nord

- Har rundt 1000 medlemmer fordelt på 60 lag i alle aldrar.
- Starta i 1988 då fotballgruppene i IL Norma Salhus og Hordvik IL slo seg saman.
- Dekker Steinestø, Hordvik, Salhus, Mjølkeråen og Morvik.
- FK Bergen Nord er ein breiddeklubb, men har fostra mange gode spelarar som Arne og Terje Sandstø, Åge Lie, Astrid Hitland Johannessen, Thomas Lund, Henriette Lund, Eirik Skjælaaen, Ørjan Låstad, Stian Jensen, Jon Bertelsen, Knut Langeland, Jonas Grønner og David Wolfe.

Kjelde: FK Bergen Nord si heimeside

Ny sang fra familien Gjerstad

Sammen med barna har Wendy Gjerstad nå spilt inn en splitter ny sang, selvsagt med tilhørende musikkvideo.

TEKST: HELEN TOPPE

EN SANG TIL GLEDE: Har du ennå ikke hørt «Kom og bli med», så finner du den på Youtube. Sjansen er stor for at du går litt gladere videre i hverdagen! (Foto: Koby Abuhatzera)

Wendy Annette Gjerstad, som har både deltagelse i Norske Talenter og bok- og cd-utgivelse på rullebladet, er lærer på ungdomstrinnet på Mjølkeråen skole. I tillegg skriver hun sanger og har stadige sangoppdrag i ulike kristne sammenhenger. Faktisk har det vært flere oppdrag enn vanlig det siste året, med mange digitale spillejobber.

Markus på 15 år har alltid likt å synge. I 2012 gav han ut sin egen juleplate, med hele familien som korister. Han er blitt en habil sanger, og er ofte med mor Wendy på sangoppdrag. Kristina er snart 13 år og liker best å danse. Hun synes det var artig å lage videoen – spesielt da hun fikk klatre i trær. Maiken på 11 år drømmer om et liv på teateret. Å synge og filme er morsomt. Spesielt med så mye positiv respons fra folk som har sett videoen.

Sangen «Kom og bli med» skrev Wendy med korona-året som bakteppe. For mange har dette siste året vært vanskelig. Ensomhet har gjort hverdagen tung. Wendy ønsker at sangen skal løfte og gi glede til de som hører på – og at folk blir med i sangen.

– Sangen ble til ved en misforståelse, men det burde kanskje forblitt en hemmelighet, sier Wendy, og ler godt.

Til Lysfesten i Bergen i november ba Bergens Tidende folk synge inn et vers av «Du grønne glitrende tre» og sende dem. Wendy fikk med seg at det gjaldt å «synge inn og sende», men ikke at det gjaldt et grønt og glitrende tre. Dermed satte hun seg ned og laget en helt ny sang som kunne passe inn på Lysfesten. Dessverre rakk ikke sangen frem i tide. Det tar tid å skrive, synge, spille, filme og mikse, men det ferdige resultatet ble veldig bra.

Denne gangen har Wendy Gjerstad gjort nesten alt selv hjemme i stua. En venninne stilte opp og spilte inn trommesporet. Musikkvideoen laget Wendy og barna selv i nærområdet med en mobiltelefon og litt dronehjelp. En kamerat hjalp til med å mikse. Men da sangen skulle mastres, ble den sendt helt til Nashville!

Velkommen til gudsteneste!

Gudstenestene blir haldne med atterhald om endring grunna styresmaktenes avgjerder. Sjekk annonsering i avisene og på vår nettside.

31.01.2021 – Sámannssøndag

Kl. 12.00: Utegudsteneste ved Salhus kirke v/Hanne. Nattverd.

07.02.2021 – Kr.Forklar

Kl. 11.00: Gudsteneste v/Jan Kåre. Dåp, nattverd, søndagsskole.

14.02.2021 – Fastelavn

Kl. 11.00: Familiegudsteneste v/Thor.

21.02.2021 – 1sif

Kl. 11.00: Lovsangsgudsteneste v/Hanne. Dåp, nattverd, søndagsskole.

28.02.2021 – 2sif

Kl. 19.00: Kveldsgudsteneste v/Hanne. Dåp, nattverd.

07.03.2021 – 3sif

Kl. 11.00: Gudsteneste v/Jan Kåre. Dåp, nattverd.

14.03.2021 – 4sif

Kl. 11.00: Familiegudsteneste v/Thor. Dåp.

21.03.2021 – MB

Kl. 11.00: Gudsteneste v/Hanne. Fasteaksjon.

28.03.2021 – Palmesøndag

Kl. 11.00: Lovsangsgudsteneste v/Jan Kåre. Dåp, nattverd, søndagsskole.

KIRKESKYSS:

Trenger du skyss til kirken? Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland for mer info, tlf: 55 36 22 40.

BESØKSTJENESTE

Har du lyst å være med i besøks-tjenesten? Er en av dine mye alene? Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland for mer info..

UTLEIE AV MENIGHETS-SENTERET

Trenger du lokale til dåpsfest, konfirmasjon, minnesamvær eller lignende, så er menighets-senteret en perfekt plass. Velutstyrt kjøkken til 70 personer, nydelig utsikt over Salhusfjorden og gode parkeringsforhold. Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland, tlf: 55 36 22 40.

KONTORTID

Tirsdag, onsdag og torsdag kl. 9:00-13:00. Unntak kan forekomme.

Er du i en fase av livet
der du trenger litt ekstra hjelp?

Salhus menighet

leverer matkasser

i samarbeid med Matsentralen

hver tirsdag.

Ta kontakt med diakoniarbeider

Helen Toppe ht263@kirken.no

LIVETS GANG

Døpte

- 15.11.2020: Vilde Steensen Nordveit, Salhus Kirke
- 15.11.2020: Andreas Vatnøy, Seim kyrkje
- 22.11.2020: Ella Vold-Bjørøy, Salhus kirke
- 29.11.2020: Adrian Grane Nilsen, Salhus kirke
- 29.11.2020: Catarina Guerra-Oftedal, Salhus kirke
- 06.12.2020: Daniel Farestvedt Aalborg, Salhus kirke
- 06.12.2020: Olai Trefall Turøy, Salhus kirke
- 06.12.2020: Robbie Tambo-Østvoll, Åsane kirke
- 03.01.2021: Noah Romarheim, Salhus kirke
- 03.01.2021: Odin Olsen, Salhus kirke
- 17.01.2021: August Mjelde Carlsen, Salhus kirke

Døde

- 20.11.2020: Leif Kåre Christiansen, Møllendal lille kapell
- 24.11.2020: Tore Kringstad, Åsane gamle kirke
- 26.11.2020: Laila Karin Hansen, Åsane gamle kirke
- 03.12.2020: Sverre Rørlien, Åsane gamle kirke
- 04.12.2020: Hedvig Gjerde, Åsane gamle kirke
- 11.12.2020: Per Kaspar Jensen, Åsane gamle kirke
- 11.12.2020: May-Gunn Johnsen, Åsane gamle kirke
- 18.12.2020: Helge Bjørn Pettersen, Salhus kirke
- 18.12.2020: Lars Petter Tveteraas, Salhus kirke
- 07.01.2021: May Torhild Hitland, Åsane gamle kirke

